

Hierbij ontvangt u mijn beschikking.

Mijn beschikking houdt in dat uw verzoek om toelating als vluchteling en uw verzoek om verlening van een vergunning tot verblijf niet worden ingewilligd en dat u Nederland dient te verlaten.

Aan u wordt een vertrektermijn gegund van vier weken.

Indien u het niet eens bent met de inhoud van mijn besluit kunt u daartegen een beroepschrift indienen. Een beroepschrift kan worden ingediend binnen vier weken na uitreiking dan wel toezending over de post van dit besluit.

Een beroepschrift en een verzoek om voorlopige voorziening moeten worden ingediend bij de voorzitter van de Vreemdelingenkamer van de arrondissementsrechtbank te Amsterdam.

De behandeling van het beroepschrift mag u in Nederland afwachten.

Deze beschikking is op donderdag 18 juli 1996, 11¹⁰
door H.Th. van der Meulen, hoofdagent-rechercheur Vreemdelingen
te Utrecht dienst

in persoon uitgereikt, waarbij het bovenstaande met de hulp van een tolk in een voor de vreemdeling begrijpelijke taal is meegedeeld.

(handtekening vreemdeling)

*)aangetekend verzonden naar het laatst bekende adres van betrokkene.

Postadres Postbus 30125, 2500 GC Den Haag

Telefoon (070) 3 70 3763

Fax (073) 6 44 1907

Infolijn (073) 649 5342

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
kenmerk Immigratie- en Naturalisatiedienst
nummer: 8702.16.0027

Bij brief van 6 augustus 1990 heeft mr. T. Boekman namens de vreemdeling José Maria Sison, van Filipijnse nationaliteit, geboren op 8 februari 1939, herziening verzocht van de beschikking van 13 juli 1990, waarbij een verzoek om toelating als vluchteling en een verzoek om verlening van een vergunning tot verblijf zijn afgewezen.

Op dit verzoek om herziening werd niet binnen de in artikel 34, tweede lid, van de Vreemdelingenwet genoemde termijn van drie maanden een beslissing genomen, zodat dit verzoek ingevolge vorenvermeld artikel geacht moest worden te zijn afgewezen.

Tegen deze fictieve beslissing werd namens betrokkene beroep ingesteld op de Afdeling rechtspraak van de Raad van State. Op grond van artikel 2 van de Vreemdelingenwet werd vervolgens de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken verzocht betrokkene te horen en een advies uit te brengen. Vorengenoemde commissie heeft op 25 februari 1991 geadviseerd het ingenomen, afwijzende, standpunt te handhaven. In het verweerschrift, dat op 11 juli 1991 werd ingediend en dat kon worden geacht de motivering van de bestreden beslissing te bevatten, werd verwezen naar de overwegingen die aan het advies van eerdergenoemde commissie ten grondslag lagen.

Bij uitspraak van 17 december 1992, verzonden op 22 december 1992, heeft de Afdeling rechtspraak van de Raad van State de uit artikel 34, tweede lid, van de Vreemdelingenwet voortgevloede beslissing tot afwijzing van het ingediende verzoek om herziening vernietigd.

Op het herzieningsverzoek is opnieuw beslist in een beschikking van 26 maart 1993, waarbij opnieuw het verzoek om toelating als vluchteling en het verzoek om verlening van een vergunning tot verblijf zijn afgewezen.

Bij uitspraak van 21 februari 1995 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State ook deze beslissing tot afwijzing van het herzieningsverzoek vernietigd.

Er dient derhalve opnieuw een beslissing te worden genomen.

De inhoud van het dossier wordt als hier ingelast beschouwd.

Allereerst wordt ingegaan op het verzoek om toelating als vluchteling.

Betrokkene heeft ter ondersteuning van dit verzoek onder meer het volgende aangevoerd.

Hij is één van de oprichters van de Communistische Partij van de Filipijnen (CPP) en is van 1968 tot 1977 voorzitter geweest van het Centraal Comité van die partij. Voorts was hij één van de heroprichters van de New People's Army (NPA) in 1969.

Voormelde betrokkenheid bij de CPP was één van de redenen waarom betrokkene in november 1977 werd gearresteerd en bijna tien jaar gevangen werd gehouden. Tijdens zijn detentie werd hij ernstig mishandeld. Op 5 maart 1986, tien dagen nadat President Marcos was afgezet en het land moest verlaten, werd betrokkene vrijgelaten. In 1986 was hij betrokken bij de oprichting van de People's Party. In augustus 1986 bedankte hij evenwel voor een nominatie als voorzitter van deze partij omdat hij zich was gaan bezighouden met intellectuele en literaire activiteiten. Door de Filipijnse autoriteiten wordt hij er ten onrechte van beschuldigd dat hij weer voorzitter is geworden van het Centraal Comité van de CPP, betrokken is bij de NPA en allerlei subversieve activiteiten ontplooit. In verband daarmee werd op 14 september 1988 een aanklacht tegen hem ingediend wegens schending van de Republic Act 1700 (ook wel de Anti Subversion Law genoemd). Op 16 september 1988 werd zijn paspoort ongeldig verklaard. Indien hij terug moet keren naar de Filipijnen zal hij gearresteerd en vermoord worden.

Dienaangaande wordt het volgende overwogen.

Mede op grond van voornoemde uitspraak van 21 februari 1995 van de Afdeling bestuursrechtspraak is aannemelijk dat betrokkene de tegenwoordige voorzitter en leider is van de CPP. Voorts is aannemelijk dat de militaire arm van de CPP, het NPA, ondergeschikt is aan het Centraal Comité van de CPP en dat betrokkene althans heeft beoogd leiding te geven aan de NPA.

De NPA is verantwoordelijk voor een groot aantal terreurdaden in de Filipijnen. Voorbeelden hiervan zijn onder meer:

- de moord op 40 inwoners (voornamelijk weerloze vrouwen en kinderen) van het dorp Digos op het eiland Mindanao op 25 juni 1989;
- het neerschieten van 14 personen, waaronder zes kinderen, in het dorp Dipalog in augustus 1989;
- de executie van vier inwoners van het dorp Del Monte op 16 oktober 1991.

Voorts kan gewezen worden op de zuivering die in 1985 binnen de gelederen van de CPP en NPA heeft plaatsgevonden, waarbij naar schatting 800 leden van deze organisaties zonder vorm van proces zijn vermoord.

Bovendien heeft ook de Afdeling geconstateerd dat er aanknopingspunten zijn dat de CPP/NPA contacten onderhoudt met terroristische organisaties verspreid over de gehele wereld en dat er persoonlijke contacten tussen betrokkene en vertegenwoordigers van dergelijke organisaties zijn geweest.

Bij deze beschikking behoort een voorblad dat daar deel van uit maakt.

Desalniettemin heeft de Afdeling geoordeeld dat artikel 1 (F), aanhef en onder a en b van het Vluchtelingenverdrag van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij Protocol van New York van 31 januari 1967 (hierna te noemen: het Verdrag) niet kan worden tegengeworpen.

Bovendien heeft de Afdeling bepaald dat betrokkene bij terugkeer in de Filipijnen gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging als bedoeld in artikel 1 (A), onder 2, van het Verdrag en dat hij dientengevolge als vluchteling in de zin van het Verdrag moet worden aangemerkt.

Dit brengt met zich mee dat artikel 33, eerste lid, van het Verdrag, van toepassing is en dat betrokkene daarom niet zal worden teruggezonden naar de Filipijnen.

Voor wat betreft de toepassing van artikel 15 Vreemdelingenwet wordt het volgende overwogen.

Op grond van het tweede lid van deze bepaling kan de toelating van een vluchteling niet worden geweigerd dan om gewichtige redenen aan het algemeen belang ontleend, indien de vreemdeling door de weigering genoopt zou worden zich onmiddellijk te begeven naar een land waar hij voor vervolging te vrezen heeft.

Hieraan heeft de Afdeling toegevoegd dat in dit specifieke geval artikel 15, tweede lid, Vreemdelingenwet niet gerechtvaardigd kan worden ingeroepen indien betrokkene hierdoor genoodzaakt zou worden terug te keren naar de Filipijnen, aangezien dit een schending zou betekenen van artikel 3 van het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Zoals hierboven overwogen zal betrokkene echter niet worden teruggezonden naar de Filipijnen, zodat deze overweging van de Afdeling niet aan een toepassing van artikel 15, tweede lid, Vreemdelingenwet, in de weg staat. Hierbij wordt overwogen dat aan artikel 3 van het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden geen recht op verblijf kan worden ontleend, gezien de uitspraak van de Europese Commissie voor de rechten van de mens van 13 juli 1990 (zaaknummer 12847/87, niet gepubliceerd).

Op grond van artikel 15, tweede lid, Vreemdelingenwet, dient de toelating als vluchteling te worden geweigerd.

Immers, de hierboven weergegeven activiteiten en intenties van betrokkene worden door de Afdeling aannemelijk geacht. Hoewel deze activiteiten en intenties door de Afdeling op zichzelf niet voldoende zijn bevonden voor een toepassing van art. 1 (F) van het Verdrag, hebben zij tot gevolg dat toelating van betrokkene aantasting zou betekenen van een gewichtig belang van de Nederlandse staat, te weten de integriteit en geloofwaardigheid van Nederland als soevereine staat, met name in relatie tot zijn verantwoordelijkheden tegenover andere staten. Dit gewichtig belang is met name daarin gelegen dat Nederland dient te voorkomen dat het verwordt tot een gedwongen gastland van

Bij deze beschikking behoort een voorblad dat daar deel van uit maakt.

mensen die elders de publieke rechtsorde ernstig schokten door daden die ook naar Nederlands recht zware misdrijven zouden opleveren.

Voorts heeft ook de Afdeling erkend dat voornoemd gewichtig Nederlands belang wordt aangetast door de geconstateerde aanwijzingen voor persoonlijke contacten tussen betrokkene en vertegenwoordigers van terroristische organisaties. Het is evenzeer onaanvaardbaar dat Nederland door de toelating van betrokkene op basis van welke bepaling dan ook zal verworden tot een gedwongen gastland van terroristen.

Vervolgens wordt ten aanzien van het verzoek om verlening van een vergunning tot verblijf het volgende overwogen.

Ingevolge artikel 11, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet, kan een vergunning tot verblijf worden geweigerd op aan het algemeen belang ontleende gronden.

Nederland is een dichtbevolkt land en in verband met de daaruit voortvloeiende problemen, zoals gelegen in de bevolkings- en werkgelegenheidssituatie, wordt bij de toepassing van voornoemde bepaling een restrictief toelatingsbeleid gevoerd. Dat houdt in dat vreemdelingen - afgezien van verplichtingen voortvloeiend uit internationale overeenkomsten - alleen dan in Nederland kunnen worden toegelaten op grond van een vergunning tot verblijf, indien met hun verblijf een wezenlijk Nederlands belang wordt gediend, of indien er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard.

Er is niet gebleken dat met het verblijf van betrokkene hier te lande een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

Voorts is niet gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan betrokkene, om humanitaire redenen, in het bezit zou behoren te worden gesteld van een vergunning tot verblijf.

Op grond van het bovenstaande kan een vergunning tot verblijf worden geweigerd op aan het algemeen belang ontleende gronden.

Nu betrokkene niet zal worden teruggezonden naar de Filipijnen, levert de weigering om aan betrokkene een vergunning tot verblijf te verlenen geen schending op van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Aan deze bepaling kan gezien de uitspraak van de Europese Commissie voor de rechten van de mens van 13 juli 1990 (zaaknummer 12847/87, niet gepubliceerd) immers geen recht op verblijf worden ontleend.

In dit geval bestaat geen aanleiding om de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken opnieuw te verzoeken om betrokkene te horen en advies uitbrengen. Na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 21 februari 1995 zijn de gronden waarop het verzoek om herziening steunt niet nader aangevuld. Aangenomen mag derhalve worden dat betrokkene al hetgeen hij naar voren heeft willen brengen ook naar voren heeft gebracht en dat een behandeling door de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken geen nieuwe feiten of omstandigheden aan het licht zal brengen die tot een andere uitkomst zouden leiden.

Ook anderszins is niet gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan betrokkene na meergenoemde uitspraak van de Afdeling rechtspraak van de Raad van State door de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken gehoord diende te worden.

Gelet op het bepaalde bij en krachtens de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40);

BESLUIT:

1. het door betrokkene ingediende verzoek om toelating als vluchteling niet in te willigen;
2. het door betrokkene ingediende verzoek om verlening van een vergunning tot verblijf niet in te willigen;
3. betrokkene niet te verwijderen naar de Filipijnen zolang hij aldaar gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij Protocol van New York van 31 januari 1967, of voor een behandeling die een schending oplevert van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;
4. betrokkene te gelasten Nederland te verlaten.

Den Haag, 4 juni 1996

De Staatssecretaris van Justitie,

mr. E.M.A. Schmitz

Tegen deze beschikking kan beroep worden ingesteld bij de Vreemdelingenkamer van de arrondissementsrechtbank te Amsterdam. Het beroep kan worden ingesteld door de vreemdeling, zijn wettelijke vertegenwoordiger, zijn bijzondere gemachtigde of een advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk gemachtigd te zijn.

Het beroep moet worden ingesteld binnen vier weken na de dag waarop de beschikking aan de vreemdeling of diens wettelijke vertegenwoordiger is uitgereikt dan wel, indien dat niet mogelijk is gebleken, over de post is toegezonden naar het laatst bekende adres. Daarbij is aan te bevelen dat een afschrift van de beschikking wordt overgelegd. Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

Van belang is dat ingevolge artikel 6:9 van de Algemene Wet Bestuursrecht een bezwaar- of beroepschrift tijdig is ingediend indien het voor het einde van de genoemde termijn van vier weken is ontvangen, of indien het voor het einde van deze termijn ter post is bezorgd, mits het in dat geval niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

Bij deze beschikking behoort een voorblad dat daar deel van uit maakt.

POLITIE

- Regio Utrecht
- Vreemdelingendienst
- Utrecht-Stad

Aanzegging tot vertrek uit Nederland

Naam : SISON
Voornaam : Jose Maria C.
Geboortedatum : 8 februari 1939
Geboorteplaats : Cebu
Nationaliteit : Filipijnse
Adres : Roostertlaan 778
Woonplaats : 3526 BK Utrecht.

Hierbij deel ik U mee dat U met inachtneming van het bepaalde in artikel 24 van de Vreemdelingenwet, uiterlijk op 15-08-96 Nederland dient te hebben verlaten. Indien U hieraan niet zult voldoen, zal tot uw uitzetting worden overgegaan. Tevens wordt U er op gewezen, dat de in de artikelen 30 en 33c van de Vreemdelingenwet vastgestelde termijnen voor het aanwenden van een rechtsmiddel los staan van deze aanzegging tot vertrek.

Utrecht, donderdag 18 juli 1996

De Korpschef van Politie Regio Utrecht,
namens deze,

